

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 9 ΜΑΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 115

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 415

Περὶ μετονομασίας τῆς Ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀρ. 8/79 Κανονισμοῦ «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν (ΦΕΚ 1/80 τ. Α') 2) Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, διαλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3/1979 πρακτικὸν αὐτοῦ, 3) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 240/12.3.80 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον

Μετονομάζεται ἡ Ἐνορία τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τῆς Κοινότητας Πέτρας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας εἰς Ἐνορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Κοινότητος.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 416

Περὶ ἱδρύσεως Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Εὐαγγελιστρίας Ἱέρακος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 39 παρ. 3 καὶ 67 τοῦ Νόμου 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» 2) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/72 Κανονισμοῦ, «περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὀρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἡσυχαστηρίων, 3) τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης διαλαμβανομένην εἰς τὸ ἀριθμ. 1648/1401/27.10.79 ἔγγραφον αὐτοῦ 4) τὴν ἔγκρισιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διαλαμβανομένην εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4062/2165/10.12.1979 ἔγγραφον αὐτῆς 5) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 80/30.1.1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον

Ἱδρύεται Ἱερὰ Γυναικεία Κοινοβιακὴ Μονὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελιστρίας Ἱέρακος » τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 417

Περὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Παραρτήματος τοῦ Κλάδου Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς Ἀσθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Μαγνησίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 38/75 (ΦΕΚ 83/75) τ. Α') «περὶ ρυθμίσεως ἐξοφλήσεως ὀφειλῶν ἐκ καθυστερουμένων ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν πρὸς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ πολιτικῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων Νόμων ἐπὶ ἑτέρων θεμάτων τοῦ Ὑπουργείου τούτου».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 434/76 ἄρθρον 18 παρ. 3 «περὶ πληρώσεως θέσεων καὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων Ν. Π. Δ. Δ. (ΦΕΚ 246/14.9.76 τ. Α')

3. Τὴν κοινὴν ἀπόφασιν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀριθ. Δ3676/932/78 περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν.

4. Τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Παραρτήματος τοῦ κλάδου Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς Ἀσθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Μαγνησίας, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 17/28.11.79 συνεδρίασιν αὐτῆς.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 183/80 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὑφυπουργοῦ, Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Διάρθρωσις Ὑπηρεσιῶν

Τὸ Παράρτημα ΚΑΔΚΥ Νομοῦ Μαγνησίας ἀποτελεῖ τμῆμα τοῦ ὁποίου ἡ ἁρμοδιότης ἀνάγεται εἰς τὰ κάτωθι θέματα :

α) Γενικῆς Ἰατρικῆς Φαρμακευτικῆς, Εἰδικῆς Ἰατρικῆς, προληπτικῆς Ἰατρικῆς, Ὀδοντιατρικῆς, Νοσοκομειακῆς καὶ Σανατορικῆς Περιθάλψεως.

β) Παρακλινικῶν ἐξετάσεων καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως καὶ

γ) Χορηγήσεως ἐπιδόματος κυοφορίας καὶ τοκετοῦ καὶ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας.

Ἄρθρον 2.

Διάρθρωσις θέσεων.

Παρὰ τῷ Παραρτήματι ΚΑΔΚΥ Νομοῦ Μαγνησίας συνιστῶνται τρεῖς (3) θέσεις διαρθρούμεναι ὡς κάτωθι :

I. ΜΟΝΙΜΟΙ ΘΕΣΕΙΣ

Κλάδος ΜΕΙ Διοικητικὸς- Λογιστικὸς
Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ -4ῳ
Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ -6ῳ

Ἄρθρον 3.

Προσόντα διορισμοῦ

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν θέσεων τοῦ κλάδου ΜΕΙ Δ/κοῦ- Λογιστικοῦ ὁρίζεται ἀπολυτήριο Λυκείου ἢ ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου σχολείου.

Ἄρθρον 4.

Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν Ἀναπλήρωσις

Τοῦ Τμήματος προισταται ὁ ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ-4ῳ ὑπάλληλος τοῦ, κλάδου ΜΕΙ Διοικ/κοῦ- Λογιστικοῦ. Τοῦτον ἐλλείποντα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὑπάλληλος τοῦ παρ/τος κατὰ τοὺς περὶ προβαδίσματος κανόνας τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. 434/76.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 418

Περὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ὀργανώσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας Προσωπικοῦ Τραπεζῶν Πίστεως-Γενικῆς-Ἀμέρικαν Ἐξπρές.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 861/79 «περὶ ἁπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας ἀναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας καὶ ἀπονομῆς τῶν πάσης φύσεως παροχῶν εἰς τοὺς ἀσφαλισμένους τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν, ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

2. Τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀσθενείας Προσωπικοῦ Τραπεζῶν Πίστεως-Γενικῆς-Ἀμέρικαν Ἐξπρὲς κατὰ τὴν 8/19.11.79 συνεδρίασιν αὐτοῦ.

3. Τὴν κοινὴν ἀπόφασιν ἀριθμ. Δ3676/932/78 τῶν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν»

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 159/27.2.80 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὑφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον

1. Τὰ τῆς λογιστικῆς Ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ταμείου διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου 1933 Διατάγματος «περὶ λογιστικῆς λειτουργίας τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμείου ἐγκρίνεται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. Αἱ διὰ τὸ δημόσιον ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προμηθειῶν μισθώσεων καὶ ἐκμισθώσεων ἐν γένει ἀγορῶν ἢ ἐκποιήσεων ἀκινήτων, ἐκποιήσεων κινητῶν πραγμάτων ἢ ἀγαθῶν ἐν γένει τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐργασιῶν καὶ ἡ διαδικασία διεξαγωγῆς τῶν συναφῶν διαγωνισμῶν, οἱ ὅροι συμμετοχῆς, τὰ δικαιώματα, αἱ ὑποχρεώσεις, ἡ εὐθύνη τῶν μετεχόντων, ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν παραλαμβανομένων εἰδῶν ἢ ἐργασιῶν ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ Ταμεῖον.

Οἱ σχετικοὶ διαγωνισμοὶ διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

3. Αἱ εἰσπράξεις τοῦ ταμείου ἐνεργοῦνται μέσῳ τῶν Τραπεζῶν Πίστεως, Γενικῆς καὶ Ἀμέρικαν Ἐξπρές, μὲ πίστωσιν τῶν σχετικῶν παρ' αὐταῖς λογαριασμῶν τοῦ Ταμείου.

4. Αἱ πληρωμαὶ τοῦ Ταμείου ἐνεργοῦνται μέσῳ τῶν Τραπεζῶν Πίστεως, Γενικῆς καὶ Ἀμέρικαν Ἐξπρές,

βάσει εγγράφων εντολών υπογεγραμμένων υπό του Προέδρου ή του νομίμου αναπληρωτού του, του Διευθυντού του Ταμείου ή του αναπληρωτού αυτού και του εκτελούντος χρέη λογιστού ή του παρά του υπό του Διοικητικού Συμβουλίου οριζομένου αναπληρωτού αυτού.

5. Εντός προθεσμίας ενός μηνός από της καταβολής των αποδοχών εις τους ησφαλισμένους αι Τράπεζαι υποχρεούνται όπως αποστέλλουν εις το Ταμείον καταστάσεις των παρ' αυταίς ησφαλισμένων περιλαμβανούσας οπωσδήποτε το ποσόν των αποληφθεισών παρ' εκάστου ησφαλισμένου αποδοχών υποκειμένων εις εισφοράς κατά τον οικείον μήνα, τα ποσά των επί τούτων αναλογουσών εισφορών ησφαλισμένων και εργοδοτών, τυχόν διακοπάς, ή περιορισμούς μισθοδοσίας των ησφαλισμένων ως και παν έτερον στοιχείον (αναγγελίαι προσλήψεων, απολύσεων κ.λ.π.) όπερ κατά την κρίσιν του Διοικητικού Συμβουλίου ήθελε θεωρηθή χρήσιμον διά την ομαλήν διεξαγωγήν της ασφαλίσεως.

Αι Τράπεζαι υποχρεούνται να παρέχωσιν εις εντεταλμένον όργανον παν στοιχείον ή πληροφορίαν εν σχέσει προς τας αποδοχάς του προσωπικού των τας υποκειμένας εις ασφαλιστικάς εισφοράς.

6. Επιτρέπεται κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου εγκρινομένης υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών σύστασις παγίας προκαταβολής επ' ονόματι υπαλλήλου του Ταμείου ή εκπροσώπων μιάς των Τραπεζών επαρχιακών Υποκαταστημάτων προς πληρωμήν δαπανών περιθάλψεως, εις ησφαλισμένους εις άς περιπτώσεις, δεν καθίσταται ευχερής ή απ' ευθείας πληρωμή του δικαιούχου υπό του Ταμείου.

Εις τον επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Εν Αθήναις τη 5 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

---

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 419

Περί Εκδόσεως του Καταστατικού του Κλάδου Κυρίας Ασφαλίσεως των Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεοράσεως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις του άρθρου 7 παραγρ. 1 του Ν. 940/79 «περί συστάσεως παρά τω ΤΑΙΣΥΤ: α) Κλάδου Κυρίας Ασφαλίσεως των Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεοράσεως και β) Κλάδου Κυρίας Ασφαλίσεως των Ανταποκριτών Ξένου Τύπου και υπαγωγής των εις την ασφάλισιν του Κλάδου Ασφαλίσεως Ασθενείας και Μητρότητος του ΙΚΑ και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» (ΦΕΚ 157 Α/1979).

2. Γνώμην του Δ.Σ. του ΤΑΙΣΥΤ διατυπωθείσαν κατά την υπ' αριθ. 45/7.12.79 συνεδρίασίν του.

3. Γνώμην του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλείας διατυπωθείσαν κατά την υπ' αριθ. 40/23.1.80 συνεδρίασίν του της Κ' Περιόδου.

4. Την υπ' αριθ. Δ3/2087/6.12.77 (ΦΕΚ 1278 τ. Β') απόφασιν του Πρωθυπουργού και Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών «περί αναθέσεως αρμοδιοτήτων εις τους Υφυπουργούς Κοινωνικών Υπηρεσιών».

5. Την υπ' αριθ. 232/1980 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Επικρατείας, προτάσει του επί των Κοινωνικών Υπηρεσιών Υφυπουργού, αποφασίζομεν:

Το Καταστατικόν του Κλάδου Κυρίας Ασφαλίσεως των Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεοράσεως παρά τω Ταμείω Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (ΤΑΙΣΥΤ) αποτελούμενον εξ άρθρων 31 έχει ως ακολούθως:

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

Κλάδου Κυρίας Ασφαλίσεως των Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεοράσεως.

Άρθρον 1.

Ο Κλάδος Κυρίας Ασφαλίσεως των Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεοράσεως, ο οποίος εις τα επόμενα άρθρα θα αποκαλείται χάριν συντομίας «Κλάδος», αποτελεί ίδιον αυτόνομον Κλάδον του εν Αθήναις εδρεύοντος Ταμείου Ασφαλίσεως Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου, τελεί υπό τον έλεγχον και την εποπτείαν του Κράτους, ασκούμενον υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών κατά τας οικείας διατάξεις του παρόντος και τας λοιπάς διατάξεις της εκάστοτε ισχυούσης συναφούς νομοθεσίας.

Άρθρον 2.

Σκοπός.

Σκοπός του «Κλάδου» είναι η ασφάλισις των αναφερομένων εις το άρθρον 3 του παρόντος προσώπων, διά την χορήγησιν κυρίας συντάξεως εις περίπτωσιν επελεύσεως των ασφαλιστικών κινδύνων, της αναπηρίας, του γήρατος ή του θανάτου (άρθρον 1 παράγρ. 3 του Ν. 940/79).

Άρθρον 3.

Ασφαλιζόμενα πρόσωπα.

Εις την ασφάλισιν του «Κλάδου» υπάγονται υποχρεωτικώς οι κατά νόμον ασκούντες το επάγγελμα του Φωτοειδησεογράφου και του εικονολήπτου Επικαίρων Τηλεοράσεως, εφ' όσον δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν ετέρου φορέως κυρίας ασφαλίσεως διά την αυτήν ή ετέραν εργασίαν (άρθρον 1 παράγρ. 4 του Ν. 940/79).

Άρθρον 4.

Πρόσωπα εξαιρούμενα της ασφαλίσεως.

Εκ των εν άρθρω 3 αναφερομένων προσώπων δεν υπάγονται εις την ασφάλισιν του «Κλάδου»:

α) Οι παρέχοντες είτε αποκλειστικώς, είτε όχι εργασίαν, ο χρόνος της οποίας υπολογίζεται ως συντάξιμος κατά τας διατάξεις της εκάστοτε ισχυούσης νομοθεσίας διά το Δημόσιον, διά τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ) και διά τους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως.

β) Οι ασφαλιζόμενοι κατά την εκάστοτε ισχύουσαν νομοθεσίαν εις έτερον φορέα κυρίας ασφαλίσεως.

Άρθρον 5.

Διοίκησις Κλάδου.

1. Ο Κλάδος διοικείται υπό του Δ.Σ. του ΤΑΙΣΥΤ, αι αρμοδιότητες του οποίου επεκτείνονται αναλόγως και εις αυτόν, η όλη δε υπηρεσία του Κλάδου διεξάγεται διά των υπηρεσιών του Ταμείου.

2. Εις το Δ.Σ. του ΤΑΙΣΥΤ συμμετέχει ως μέλος και εις εκπρόσωπος των ησφαλισμένων φωτοειδησεογράφων, παριστάμενος εις τας συνεδριάσεις του Δ.Σ., οσάκις συζητείται θέμα του κλάδου των.

3. Περί του τρόπου διορισμού και της θητείας του κατά την προηγουμένην παράγραφον μέλους εφαρμόζονται αι περί του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου εκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις (άρθρον 5 του Ν. 940/79).

Ἄρθρον 6.

Μητρῶον τοῦ Κλάδου.

1. Παρὰ τῷ Ταμείῳ τηρεῖται «Μητρῶον Ἠσφαλισμένων» τοῦ Κλάδου, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ὁριζόμενον σύστημα, ἐνημερούμενον ἐκ τῶν προκυπτόντων νέων στοιχείων καὶ διὰ νέων ἐγγραφῶν.

2. Διὰ τὴν τήρησιν καὶ κανονικὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Μητρῴου, ὁ ὑπαγόμενος εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλη εἰς τὸ Ταμεῖον «Δελτίον Ἀπογραφῆς Ἠσφαλισμένου» συμπληρῶν καὶ ὑπογράφων τὸ παρὰ τοῦ Ταμείου χορηγούμενον εἰς αὐτὸν σχετικὸν ἔντυπον.

3. Ὡσαύτως ἕκαστος ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεώς του πρὸς ἀσφάλισιν εἰς τὸ Ταμεῖον, καταθέσῃ τὰ κάτωθι δικαιολογητικά:

α) Ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ ἐλλείψει τοιαύτης πιστοποιητικὸν Δήμου ἢ Κοινότητος ἐμφαῖνον τὴν ἡλικίαν του καὶ τὴν ἐγγραφήν του εἰς τὸ Μητρῶον ἀρρένων ἢ τὸ Δημοτολόγιον.

β) Προκειμένου περὶ ἐγγάμου, πιστοποιητικὸν τελέσεως γάμου, πιστοποιητικὸν οἰκογενειακῆς καταστάσεως, ἐν περιπτώσει δὲ ὑπάρξεως τέκνων πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ Μητρῷα τῶν ἀρρένων διὰ τὰ ἄρρενα καὶ εἰς τὰ δημοτολόγια διὰ τὰ θήλεα.

γ) Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου, προστάτου οἰκογενείας, πιστοποιητικὸν τῆς Δημοτικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς ἐμφαῖνον τὸ ὄνομα τῶν παρ' αὐτοῦ προστατευομένων προσώπων.

4. Ἅμα τῇ ὑποβολῇ τοῦ Δελτίου Ἀπογραφῆς περὶ οὗ ἡ παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ ἀσφαλιζόμενος ἐγγράφεται εἰς τὸ Μητρῶον Ἠσφαλισμένων. Εἰς τὸ μητρῶον ἀναγράφονται οἱ ἠσφαλισμένοι κατ' αὔξοντα ἀριθμόν, μετὰ μνείας τοῦ τόπου καὶ τῆς χρονολογίας τῆς γεννήσεως.

5. Μετὰ τὴν εἰς τὸ Μητρῶον ἐγγραφὴν τοῦ ἠσφαλισμένου καταρτίζεται ἡ ἀτομικὴ αὐτοῦ καρτέλλα, ὡς καὶ ὁ ἀτομικὸς αὐτοῦ φάκελλος.

6. α) Τὸ Ταμεῖον ἐκδίδει καὶ χορηγεῖ εἰς ἕκαστον ἠσφαλισμένον ἅμα τῇ πρώτῃ ὑπαγωγῇ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀσφαλιστικὸν βιβλιάριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται τὰ ἀτομικὰ στοιχεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ ἀριθμὸς μητρῴου ὑπὸ τὸν ὁποῖον φέρεται ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ Μητρῶον Ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου.

β) Ὁ ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται καθ' ἑκάστην τριμηνίαν νὰ προσκομίζῃ τὸ βιβλιάριόν του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου, ἡ ὁποία καταχωρεῖ εἰς αὐτὸ τὰς ἀτομικὰς εἰσφορὰς τῆς ληξάσης τριμηνίας, ὡς καὶ οἱανδήποτε ἑτέραν μεταβολήν.

Ἄρθρον 7.

Λογιστικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ὀργάνωσις, Διαχείρισις καὶ Λειτουργία.

Τὰ ἰσχύοντα εἰς τὸ ΤΑΙΣΥΤ διὰ τὴν λογιστικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὀργάνωσιν, διαχείρισιν καὶ λειτουργίαν, ὡς καὶ τὸν τρόπον διενεργείας προμηθειῶν ἀνοικοδομήσεως, ἀγορᾶς καὶ ἐκμισθώσεως ἀκινήτων, καταθέσεως κεφαλαίων καὶ ἀγορᾶς καὶ φυλάξεως χρηματογράφων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὸν «Κλάδον».

Ἄρθρον 8.

Πόροι.

Πόροι τοῦ «Κλάδου» εἶναι:

α) Εἰσφορὰ τοῦ ἠσφαλισμένου ἴση πρὸς 10% ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 10ου βαθμοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.
Ἡ εἰσφορὰ αὕτη δύναται νὰ αὐξάνεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μέχρι τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου.

β) Οἱ τόκοι τῶν Κεφαλαίων τοῦ «Κλάδου», ὡς καὶ αἱ πάσης φύσεως πρόσοδοι τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

γ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας (ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 940/79).

Ἄρθρον 9.

Ὑπόχρεοι πρὸς εἰσφορὰν—Χρόνος καὶ τρόπος ἀποδόσεως αὐτῆς.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν ὁλοκλήρου τῆς εἰσφορᾶς των ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου εἰς ὃν ἀνάγεται αὕτη.

2. Αἱ εἰσφοραὶ κατατίθενται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ «Κλάδου» παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 10.

Πρόσθετα τέλη—Ἀναγκαστικὴ εἴσπραξις—Προνόμιον.

1. Εἰσφοραὶ μὴ καταβληθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὁριζομένης ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος, ὑπολογίζονται βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ 10ου βαθμοῦ τοῦ χρόνου πληρωμῆς αὐτῶν καὶ οὐχὶ βάσει τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου εἰς τὸν ὁποῖον ἀνάγονται ἐπιβαρυνόμεναι διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 3762/57 προβλεπομένων προσθέτων τελῶν.

2. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου ἐξ εἰσφορῶν ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἐξοφλήσεως τούτων καὶ προσθέτων τελῶν, εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἢ μέσῳ τῶν Δημοσίων Ταμείων, ἐφ' ὅσον χορηγηθῇ ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια.

3. Τίτλον διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων ἀποτελεῖ ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθορίζουσα ἐπακριβῶς τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν, προσθέτων τελῶν κλπ., ὡς καὶ χρονικὴν περίοδον εἰς ἣν αὗται ἀντιστοιχοῦν, βάσει πράξεων τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ταμείου ἢ καταστάσεων τῶν ὀφειλετῶν, καταρτιζομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου.

4. Τὸ δικαίωμα πρὸς εἴσπραξιν τῶν εἰσφορῶν παραγράφεται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ αὗται κατέστησαν ἀπαιτηταί, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν περὶ παραγραφῆς διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 11.

Κυρώσεις.

1. Ἡμέραι ἐργασίας διὰ τὰς ὁποίας δὲν κατεβλήθησαν εἰς τὸν «Κλάδον» αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ἐντὸς τριετίας, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί, δὲν ἀναγνωρίζονται ὡς ἐν ἀσφαλίσει τοιαῦται.

2. Ἐπὶ καθυστερούντων τὴν καταβολὴν ἢ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸν Κλάδον εἰσφορῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περὶ ἐπιβολῆς κυρώσεων κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν καταβολὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰσφορῶν εἰς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρον 12.

Διάθεσις Κεφαλαίων.

Τὰ διαθέσιμα Κεφάλαια τοῦ Κλάδου δύνανται νὰ ἐπενδύωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τηρουμένων καὶ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τοποθετήσεως τῶν Κεφαλαίων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. (Α.Ν. 1611/50 καὶ Ν.Δ. 2699/54):

α) Εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου, εἰς ἀξίας ἠγγυημένας παρ' αὐτοῦ καὶ εἰς χρηματιστηριακοὺς τίτλους.

β) Εἰς ἀκίνητα.

Ἄρθρον 13.

Χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως, βάσει τοῦ ὁποίου θεμελιοῦται τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα, λογίζεται:

α) Ὁ χρόνος τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κλάδου ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου καὶ ἐφεξῆς.

β) Ὁ χρόνος ἀπασχολήσεως εἰς τὸ ἀσφαλιστέον ἐπάγγελμα πρὸ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ἀσφαλιζομένου, ἀποδεικνυόμενος διὰ σχετικῆς βεβαιώσεως τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου καὶ Πληροφοριῶν.

γ) Ὁ χρόνος διανυθείσης ὑπηρεσίας εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς Ν.Π.Δ.Δ. ἢ εἰς ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

δ) Ὁ χρόνος τῆς ἐφεδρικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ὁ χρόνος θητείας ἀναγνωρίζεται ἐπίσης ὡς συντάξιμος μόνον διὰ τὴν προσαύξησιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 14.

Ἀναγνώρισις χρόνου ἀπασχολήσεως.

1. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ὑπὸ στοιχεῖα β', γ καὶ δ, τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος χρόνου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένης ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου τοῦ γήρατος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἀντιστοίχου εἰσφορᾶς τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

2. Ἡ ἐξόφλησις τῆς πρὸς τὸν Κλάδον ὀφειλῆς διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου ἀσφαλίσεως ἐνεργεῖται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἴτε ἐφ' ἅπαξ, εἴτε εἰς ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἑβδομήκοντα δύο (72).

3. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς δόσεώς τινος πέραν τῶν ἓξ (6) μηνῶν, ἀφ' ἧς αὕτη κατέστη ἀπαιτητή, ἀνατρέπεται ἡ ἀναγνώρισις τοῦ χρόνου εἰς τὸν ὁποῖον ἀναλογεῖ ἡ μὴ καταβληθεῖσα δόσις, ἔστω καὶ ἂν καταβληθεῖ αὕτη μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν (ἄρθρ. 10), ὁπότε ὅμως ἐπιστρέφεται ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσα.

4. Δικαίωμα ἐπὶ τὴν σύνταξιν δὲν θεμελιώνεται πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως, ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως.

Ἄρθρον 15.

Σύνταξις λόγῳ γήρατος.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Κλάδου δικαιοῦνται συντάξεως λόγῳ γήρατος:

α) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ἐργασίας των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ 15ετοῦς τουλάχιστον χρόνου ἀσφαλίσεως.

β) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ἐργασίας των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ 35ετοῦς χρόνου ἀσφαλίσεως.

Προκειμένου περὶ θηλέων ἠσφαλισμένων τὰ κατὰ τὰς προηγουμένας περιπτώσεις α' καὶ β' ὅρια ἡλικίας μειοῦνται κατὰ πέντε (5) ἔτη.

γ) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ἐργασίας των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 58ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ 35ετοῦς χρόνου ἀσφαλίσεως.

Ἐὰν ἠσφαλισμένος ἔχει συμπληρώσει τὸ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁριζόμενον χρόνον ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ τὸ 56ον ἔτος τῆς ἡλικίας δικαιοῦται συντάξεως ἠλαττωμένης κατὰ 1/200 τῆς πλήρους συντάξεως, δι' ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁρίου ἡλικίας.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ, ὑπὸ τῆς περιπτώσεως γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, χρόνου ἀσφαλίσεως, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ χρόνος προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς συντάξιμος χρόνος δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 4377/1964, 4378/1964, ἄρθρον 2 Ν.Δ. 4577/1966 καὶ 4581/1966, ὁ χρόνος στρατεύσεως, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως πλέον τῶν 300 ἡμερῶν ἐργασίας ἐτησίως, ὡς καὶ οἱοσδήποτε ἕτερος χρόνος, λογιζόμενος ὡς συντάξιμος (ἀνεργίας, ἀσθενείας κλπ.) δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 16.

Σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας.

1. Οἱ ἠσφαλισμένοι τοῦ Κλάδου δικαιοῦνται συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας δι' ὅσον χρόνον κριθοῦν ἁρμοδίως ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν:

α) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς ἐργασίας των ὡς καταστάντες ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἑπομένης παραγράφου καὶ ἐπραγματοποίησαν πενταετῆ τουλάχιστον χρόνον ἀσφαλίσεως.

β) Ἐὰν ἀποχωρήσουν ἐκ τῆς ἐργασίας των ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον κατέστησαν ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν λόγῳ βιαίου συμβάντος ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας των ἢ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν κατὰ ποσοστὸν 67% καὶ ἄνω.

2. Ὁ ἠσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφ. α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐὰν λόγῳ παθήσεως, ἢ βλάβης, ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἑξαμήνου τουλάχιστον διαρκείας κατὰ πιστοποίησιν τοῦ ἁρμοδίου διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀναπηρίας ὀργάνου, καθίσταται ἀνίκανος διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του κατὰ ποσοστὸν 67% καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 17.

Ποσὸν συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μέχρις 25 ἐτῶν εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ παρόντος συνταξίμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη συνταξίμου ὑπηρεσίας.

β) Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως ἀπὸ 26 μέχρι καὶ 30 ἐτῶν ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 2/50 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ.

γ) Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως ἀπὸ 31 μέχρι 35 ἔτη ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ 3/50 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ.

2. Ἐν περιπτώσει συνταξιοδοτήσεως λόγῳ ἀναπηρίας τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὰ 15 ἔτη συνταξίμου ὑπηρεσίας.

3. Ὡς μισθὸς βάσει τοῦ ὁποίου ὑπολογίζεται ἡ σύνταξις, λαμβάνεται τὸ 80% τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος βασικοῦ μισθοῦ τοῦ 10ου βαθμοῦ τοῦ δημοσίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 18.

Σύνταξις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ἢ ἠσφαλισμένου, συμπληρώσαντος 5ετῆ χρόνο ἀσφαλίσεως ἢ ἀνεξαρτήτως χρόνου ἀσφαλίσεως, ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν, ἐπελθὸν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας των ἢ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν, τούτων διαπιστουμένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ, δικαιοῦνται συντάξεως:

α) Ἡ χήρα.

β) Ὁ ἄπορος καὶ ἀνάπηρος χῆρος, τοῦ ὁποίου ἡ συντήρησις ἐβάρυνε κυρίως τὴν θανοῦσαν.

γ) Τὰ γνήσια τέκνα τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα ὡς καὶ τὰ υἱοθετηθέντα ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν λαμβάνουν ὁπωσδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ταμείου, ἢ ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως, καὶ ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένης ἢ συνταξιούχου καὶ τὰ ἐξώγαμα αὐτῆς τέκνα.

Ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις δικαιοῦνται συντάξεως καὶ αἱ ἐν διαζεύξει θυγατέρες:

δ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ προγονοί, ἐφ' ὅσον συνετηροῦντο ὑπὸ τοῦ θανόντος (θανούσης).

ε) Οἱ γονεῖς (φυσικοὶ ἢ θετοί), ἐὰν ἡ συντήρησίς των ἐβάρυνε κυρίως τὸν θανόντα (ἢ τὴν θανοῦσαν).

στ) Οἱ, ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρός, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, ἐφ' ὅσον ἡ συντήρησίς των ἐβάρυνε κυρίως τὸν θανόντα (θανοῦσαν).

2. Ἡ χήρα (χῆρος) δὲν δικαιοῦται συντάξεως, ἐὰν ὁ θανὼν κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου ἦτο ἤδη συνταξιοῦχος, ἔχων ἤδη συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθεν πρὸ τῆς παρόδου διετίας ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός:

α) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν, ἀσχέτως ἐὰν τοῦτο ἐπῆλθεν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ μὴ τῆς ἐργασίας ἢ τῆς ἀσκήσεως ἢ μὴ τοῦ ἐπαγγέλματος.

β) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον καὶ

γ) Ἐὰν ἡ χήρα, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἐτέλει εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης.

Ἄρθρον 19.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἣν δικαιοῦται ἡ χήρα (χῆρος) ἰσοῦται πρὸς τὸ 70% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2. α) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, τὴν ὁποίαν δικαιοῦται ἕκαστον τέκνον, ἰσοῦται πρὸς τὰ 20% τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

β) Προκειμένου ὅμως περὶ τέκνου ὀρφανοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην περίπτωσιν σύνταξις αὐτοῦ τριπλασιάζεται μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς περιπτ. δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 ὁριζομένων ὁρίων ἡλικίας.

γ) Τὸ σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως τὰ 80% τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

δ) Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίνῃ τὰ ὅρια τοῦ ποσοστοῦ τῆς προηγουμένης περιπτώσεως, ἡ σύνταξις ἑκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

3. α) Οἱ ἔγγονοι, προγονοί, γονεῖς καὶ ἀδελφοὶ δικαιοῦνται συντάξεως, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν χήρα (χῆρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων τοιούτων, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν, δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

β) Τὸ ποσὸν συντάξεως ἑκάστου ἐγγόνου, προγονοῦ, τοῦ πατρός, τῆς μὴ χήρας μητρὸς ἢ τοῦ ἀδελφοῦ, ἰσοῦται πρὸς τὰ 20% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς δὲ χήρας μητρὸς εἰς τὰ 40% τῆς αὐτῆς συντάξεως.

Πάντως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ, ἐν ἐλλείψει χήρας (χήρου) ἢ τέκνων, τὸ ποσὸν τῆς συτάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) ἢ ὑπαρχόντων τούτων, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Μειουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων συντάξεων λόγῳ τῆς οἱασδήποτε αἰτίας λήξεως τοῦ ἐπὶ τούτου δικαιώματος, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἑκάστου δικαιούχου ἀναπροσαρμόζεται ἀναλόγως, ὡς ἐὰν ἐχορηγεῖτο σύνταξις ἐλλείψει τοῦ ἀπολειπομένου.

Ἄρθρον 20.

Συρροὴ Συντάξεων.

1. Οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τοῦ «Κλάδου» περισσοτέρων τῆς μιᾶς συντάξεως, ἔστω καὶ ἂν συντρέχουν πλείονες πρὸς συνταξιοδότησιν αἰτίαι. Ἐπὶ πλειόνων συντρεχουσῶν συντάξεων λαμβάνεται ἡ μεγαλυτέρα τοιαύτη.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14 οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἀπονομὴν συντάξεων δύναται νὰ εἰσαχθῇ πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐὰν ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει ἐκπληρώσει προηγουμένως τὰς πρὸς τὸν «Κλάδον» ἀσφαλιστικὰς ὑποχρεώσεις του. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

Ἐν περιπτώσει ἐκπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων μετὰ τὴν παρέλευσιν διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου τοῦ Ταμείου, τὸ δικαίωμα εἰς ἀπόληψιν συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνός, ἐκείνου κατὰ τὸν ὁποῖον ἐξεπληρώθησαν αἱ ὡς ἄνω ὑποχρεώσεις πρὸς τὸν «Κλάδον».

Ἄρθρον 21.

Ὑγειονομικαὶ Ἐπιτροπαί.

1. Ἁρμοδία διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 16 ἀναπηρίας τυγχάνει ἡ Πρωτοβάθμιος Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος ΙΚΑ, τοῦ τόπου κατοικίας τοῦ ἠσφαλισμένου, εἰς τὴν ὁποίαν παραπέμπεται ὁ ἠσφαλισμένος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

2. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ τοῦ Ταμείου, ἐνώπιον τῆς οἰκείας Δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς γνωματεύσεως. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἀσκουμένη προσφυγὴ κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ζητήσῃ ὁποτεδήποτε νέαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχου, πλὴν ἐὰν οὗτος συνεπλήρωσε, ἐν τῷ μεταξύ, τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁπότε ἡ σύνταξις μετατρέπεται εἰς τοιαύτην λόγῳ γήρατος, ἐφ' ὅσον συγκεντρώνει τὰς πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ παρῆλθε πενταετία ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐξετάσεώς του παρὰ τῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὁπότε μετατρέπεται εἰς τοιαύτην ἐφ' ὅρου ζωῆς.

4. Αἱ δαπάναι ἐξετάσεως τῶν ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων τοῦ Κλάδου παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ βαρύνουν τὸ Ταμεῖον τὸ ὁποῖον ἀποδίδει ταύτας εἰς τὸ ΙΚΑ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων.

Ἄρθρον 22.

Διαδικασία ἀπονομῆς συντάξεως.

1. Πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον αἴτησις.

Αἴτησις ὑποβληθεῖσα πρὸ τῆς διακοπῆς τοῦ ἐπαγγέλματος θεωρεῖται πρόωρος καὶ ἀπορρίπτεται.

2. Ἐπὶ αἰτήσεως ἀναπηρίας ἢ γήρατος ὑποβάλλονται τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

α) Τὸ ἀσφαλιστικὸν βιβλιάριον.

β) Ὑπεύθυνος δήλωσις συντεταγμένη βάσει τοῦ Ν.Δ. 105/1969 ὅτι διέκοψε τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του λόγῳ παραιτήσεως ἢ λόγῳ ἀσθενείας, ὡς καὶ ἐὰν συνταξιοδοτεῖται ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου Ὀργανισμοῦ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

γ) Ἔντυπον περιέχον τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου ταυτότητος συμπληρούμενον ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

3. Ἐπὶ αἰτήσεων συντάξεων λόγῳ θανάτου ἠσφαλισμένου ἐπισυνάπτονται:

α) Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α', β' (ὡς πρὸς τὴν συνταξιοδότησιν ἢ μὴ παρ' ἑτέρου φορέως) καὶ γ' ὁριζόμενα δικαιολογητικὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

β) Ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου.

γ) Πιστοποιητικὸν Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ θανόντος, ὡς καὶ περὶ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ θανόντος.

δ) Πιστοποιητικὸν παντὸς ἁρμοδίου Δικαστηρίου περὶ ἀμετακλήτου διαλύσεως ἢ μὴ τοῦ γάμου.

ε) Πρᾶξις νομιμοποιήσεως ἢ ἀναγνωρίσεως ἢ υἱοθεσίας τέκνων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τοιαῦτα, προκειμένου δὲ περὶ θανάτου ἠσφαλισμένης, ληξιαρχικὴ πρᾶξις διὰ τὰ τυχὸν ἐγκαταλειφθέντα ἐξώγαμα τέκνα αὐτῆς.

στ) Πιστοποιητικὸν Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς προκειμένου περὶ ἀδελφῶν καὶ ἐγγονῶν ὅτι τυγχάνουν ὀρφανοὶ πατρὸς καὶ μητρός. Προκειμένου περὶ θανάτου συνταξιούχου ἀπαιτοῦνται τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικά, πλὴν τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον α' τῆς παραγράφου 2 ὁριζομένου.

4. Πάντα τὰ ἀνωτέρω δικαιολογητικὰ δύνανται νὰ ὑποβληθοῦν καὶ εἰς μεταγενέστερον χρόνον, οὐχὶ πάντως πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐπὶ τῇ παρόδῳ τοῦ ὁποίου αὕτη ἀπορρίπτεται ὡς ἀναπόδεικτος.

5. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐν τῇ αἰτήσει δικαιολογητικὰ εἶναι πλήρη, ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ ταύτης ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 23.

Ἀπόδειξις ἡλικίας, συνθέσεως οἰκογενείας, γάμου καὶ θανάτου.

1. α) Ἡ ἡλικία τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των.

β) Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς τῶν μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῷα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ δημοτολόγια, τῶν δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ δημοτολόγια.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως λογίζεται ἡ 30ὴ Ἰουνίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

Ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων ἐγγραφῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἐγένοντο κατόπιν διορθώσεως εἰς τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα ἐν ἰσχύϊ δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πρώτη ἐγγραφή.

γ) Μὴ ὑπαρχούσης ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῷα ἀρρένων ἢ τὰ ἰσχύοντα δημοτολόγια, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ἡλικίας τοῦ ΙΚΑ, αἰτήσει τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ ἠσφαλισμένου.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων καθορίζεται καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των αἰτήσει τοῦ Ταμείου, ὁσάκις προκύπτουν βάσιμοι ἀμφιβολίαι διὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων εἰς τὰ δημοτολόγια.

δ) Ἡ ἡλικία προσώπων γεννηθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐὰν δὲν ὑφίστανται τὰ εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου ἀναφερόμενα ἀποδεικτικά, ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς ἑτέρου στοιχείου ἀποδεικνύοντος ταύτην κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις, θεωρουμένου παρὰ τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Ἐὰν δὲν προσκομίζωνται τοιαῦτα στοιχεῖα ἢ ἐκ τῶν προσκομισθέντων στοιχείων προκύπτουν ἀμφιβολίαι διὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως, ἡ ἡλικία καθορίζεται κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει ὁριζόμενα.

ε) Πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τὸ ἔγκυρον ἢ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἡλικίας ἐρειδομένης ἐπὶ ἐγγράφων στοιχείων συντεταγμένων εἰς ἀνύποπτον χρόνον ἐπιλύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, οἴκοθεν ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ὁ γάμος τοῦ ἠσφαλισμένου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως, ἐλλείψει δὲ ταύτης διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας Μητροπόλεως ἢ τοῦ ἁρμοδίου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

Διὰ τὰς περιπτώσεις γάμων τελεσθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ τοιούτων ἑτεροδόξων ὁ γάμος ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ ἢ βεβαιώσεως τῶν ἁρμοδίων Θρησκευτικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν δεόντως τεθεωρημένου, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων δι' ἐνόρκου βεβαιώσεως μαρτύρων.

3. Ὁ θάνατος ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου, προκειμένου δὲ περὶ ἀφάντου διὰ κηρυσσούσης τὴν ἀφάνειαν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

4. Ἡ σύνθεσις τῆς οἰκογενείας ὡς καὶ τὸ ἀμετάβλητον τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τοῦ ἠσφαλισμένου ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος.

Ἄρθρον 24.

Χρόνος καὶ τρόπος καταβολῆς Συντάξεων

1. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τοὺς δικαιούχους εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνός.

Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἡ καταβληθεῖσα ἢ ὀφειλομένη σύνταξις ὑπολογίζεται δι' ὁλόκληρον τὸν μῆνα ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας θανάτου.

2. Ἡ σύνταξις δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου νὰ καταβάλληται καὶ δι' ἐπιταγῶν μέσῳ τῶν ΕΛΤΑ ἢ ἀνεγνωρισμένων Τραπεζικῶν Ἱδρυμάτων..

3. Αἱ δαπάναι πληρωμῆς τῶν συντάξεων βαρύνουν τὸν «Κλάδον».

Ἄρθρον 25.

Ἔναρξις καὶ λῆξις δικαιώματος εἰς Σύνταξιν

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 20 τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἄρχεται.

α) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ γήρατος ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου, κατὰ τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως.

β) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπῆλθεν ἡ ἀναπηρία.

γ) Ἐπὶ συντάξεως μελῶν οἰκογενείας ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

2. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα λήγει:

α) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ γήρατος εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἀπὸ τῆς ἑπομένης ἡμέρας ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνάπηρος, βάσει ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ, πρὸς τὴν ὁποίαν δέον νὰ παραπέμπεται οὗτος, ἔπαυσε νὰ πληροῖ τὰς ἀναλόγους προϋποθέσεις.

γ) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ θανάτου εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον συνήφθη νέος γάμος.

δ) Ἐπὶ συντάξεως τέκνων, ἐγγόνων, προγονῶν καὶ ἀδελφῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἐν περιπτώσει συνεχίσεως σπουδῶν εἰς Σχολὰς Μέσης ἢ Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως τὸ 24ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἔγγαμοι καὶ δὲν ἐργάζονται ἢ ἀσκοῦν βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἢ λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἑτέρας πηγῆς.

ε) Ἐπὶ συντάξεως γονέων εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

3. Τὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶναι ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, τῆς ἀνικανότητος ὑφισταμένης κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἢ τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας, κατὰ περίπτωσιν, καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης, ταύτης διαπιστουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Ἡ διακοπεῖσα σύνταξις τῶν θηλέων ἀγάμων ἢ διαζευγμένων τέκνων τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παρ. 2 ἐπαναχορηγεῖται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 55ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἄγαμα καὶ δὲν ἐμπίπτουν εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῆς περιπτώσεως ταύτης, ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως ὡς πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 977/79.

Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐδικαιώθησαν τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα συντάξεως, λόγῳ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου τοῦ δικαιοπαρόχου μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 26.

Στερήσεις

1. Στερεῖται τοῦ δικαιώματος συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ὁ ἠσφαλισμένος ὁ ἐκ προθέσεως καταστὰς ἀνάπηρος ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἡ δὲ ἐνοχή του ἀποδεικνύεται διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχουν πρόσωπα ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως τῆς ὁποίας θὰ ἐδικαιοῦντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

2. Πρόσωπα ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 παρ. 1 τοῦ παρόντος δικαιούμενα συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἤθελον καταδικασθῆ διὰ πρᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

Ἄρθρον 27.

Ἀναστολὴ Συντάξεως.

Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος ἐκτίῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγαλυτέραν τοῦ ἑνὸς (1) ἔτους.

Ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπάρχουν πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου θὰ λαμβάνουν σύνταξιν, ταῦτα δικαιοῦνται τῆς συντάξεως, ἡ ὁποία θὰ καταβάλλεται εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου καὶ δι' ὅσον χρόνον στερεῖται τῆς συντάξεως ὁ δικαιοῦχος.

β) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος λόγῳ ἀναπηρίας ἀδικαιολογήτως δὲν προσέρχεται εἰς τὴν οἰκείαν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν τῆς καταστάσεώς του.

γ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος ἤθελεν ἀναλάβει ἐκ νέου ἐργασίαν θεμελιοῦσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ.

δ) Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ συνταξιοῦχος ἤθελεν ἀναλάβει ἐκ νέου ἐργασίαν θεμελιοῦσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρὰ Ταμείῳ κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης εἰσόδημα ὑπερβαίνῃ τὸ 35πλάσιον τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Ἄρθρον 28.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἀπαράγραπτον (ἄρθρον 31 τοῦ Ν. 1027/1980).

2. Συντάξεις μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

3. Οὐδέποτε χορηγεῖται σύνταξις διὰ χρόνον προγενέστερον τῶν 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ταμεῖον ἡ σχετικὴ περὶ ἀπονομῆς αὐτῆς αἴτησις.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται, κατὰ τὰ λοιπά, ἀναλόγως.

Ἄρθρον 29.

Ὑποχρεώσεις Συνταξιούχων.

1. Ἕκαστος συνταξιοῦχος ὑποχρεοῦται ὅπως καθιστᾷ γνωστὴν εἰς τὸ Ταμεῖον ἀμέσως, πᾶσαν μεταβολὴν ἐπερχομένην εἰς τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν κατάστασιν αὐτοῦ συνεπείᾳ γάμου, ἐνηλικιώσεως, θανάτου κ.λπ. καὶ ἐπιφέρουσαν ἀλλαγὴν ἢ διακοπὴν τῆς χορηγουμένης συντάξεως.

2. Ἡ μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς γενομένη γνωστοποίησις συνεπάγεται τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀχρεωστήτως ληφθέντων ποσῶν.

Ἄρθρον 30.

Τελικαὶ διατάξεις.

Κατὰ τὴν ἄθροισιν τοῦ συνολικοῦ συντάξιμου χρόνου κλάσμα τοῦ ἔτους κατώτερον τῶν ἓξ (6) μηνῶν παραλείπεται, ἴσον δὲ ἢ ἀνώτερον τοῦ ἑξαμήνου λογίζεται ὡς πλῆρες ἔτος.

Ἄρθρον 31.

Ἔναρξις Ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ